

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **M. P.,**
zastoupený obecnou zmocněnkyní T. Ch.,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č. j. 53729/18/5100-41451-711055,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil odvoláním napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 14. 3. 2018, č. j. 965176/18/2011-60562-110939, a řízení o žádosti žalobce o navrácení lhůty v předešlý stav zastavil.
2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Dne 1. 12. 2016 správce daně vyzval žalobce jako osobu zúčastněnou na správě daní, aby se dostavil ke správci daně dne 21. 12. 2016 v 9:00 hod. ve věci šetření pohybů finančních prostředků realizovaných na jeho bankovních účtech v roce 2015.
4. Vzhledem k tomu, že se daňový subjekt nedostavil, vydal správce daně další předvolání, kterým opět vyzval žalobce, aby se dostavil ke správci daně dne 23. 1. 2017 v 9:00 hod. v téže věci.
5. Dne 24. 4. 2017 se u správce daně konalo ústní jednání, jehož předmětem bylo místní šetření ve věci pohybů finančních prostředků na bankovních účtech daňového subjektu za rok 2015. Při tomto jednání uplatnil zástupce žalobce generální plnou moc. V rámci téhož řízení uskutečnil správce daně se zástupcem žalobce v průběhu roku 2017 další čtyři ústní jednání.
6. Dne 22. 1. 2018 bylo správci daně od zástupce žalobce doručeno podání označené jako „Věc: Žádost o vyslovení neúčinnosti doručení respektive o navrácení lhůty v předešlý stav“. Správce daně toto podání posoudil jako žádost o navrácení lhůty v předešlý stav dle § 37 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Přílohou žádosti bylo čestné prohlášení žalobce o tom, že se v období od 30. 11. 2016 do 31. 1. 2017 zdržoval mimo Českou republiku a že se dne 9. 1. 2018 seznámil se skutečností, že byl správcem daně kontaktován ve věci pohybů na bankovním účtu.
7. Shora označeným rozhodnutím správce daně žádost žalobce zamítl, neboť v případě ani jednoho z dotčených předvolání nebyla tato žádost učiněna do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání lhůty.
8. K odvolání žalobce žalovaný změnil toto rozhodnutí správce daně a řízení o žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav zastavil. V odůvodnění uvedl, že termín stanovený správcem daně v předvolání nelze považovat za lhůtu ve smyslu daňového řádu. Proto bylo nezbytné žádost žalobce vyhodnotit jako zjevně právně nepřipustné podání a řízení zastavit podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu. V případě zmeškání termínu stanoveného předvoláním může být daná osoba správcem daně předvolána znovu (jak tomu ostatně bylo i v tomto případě), může být k vynucení její přítomnosti uložena pořádková pokuta nebo může být daná osoba předvedena.

II. Obsah žaloby

9. Žalobce namítá, že předvolání je forma rozhodnutí, kdy správce daně stanovuje závazně lhůtu k realizaci daného jednání, a proto lze tuto lhůtu navrátit v předešlý stav. V dané věci navíc muselo být žalovanému zřejmé, že žalobce se ani v jednom případě s předvoláním

neseznámil, neboť mu bylo doručeno fikcí. Proto měl umožnit navrácení lhůty nebo zajistit přítomnost osoby svědka jinými způsoby.

10. Žalobce odkazuje na komentářovou literaturu, dle níž je nutno na předvolání nahlížet v materiálním smyslu jako na rozhodnutí. Proto není dán zákonný důvod, proč by nebylo možné lhůtu navrátit v předchozí stav. Jestliže daňový řád nezakazuje, aby byla lhůta navracena v předešlý stav, tak podle právní zásady, co není zákonem zakázáno, je povoleno (zásada legální licence), by měl správce daně žádosti o navrácení lhůty v předešlý stav vyhovět a výslech svědka, který je pro souběžné daňové řízení klíčový, realizovat.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Zopakoval, že termín stanovený správcem daně v předvolání nelze považovat za lhůtu ve smyslu daňového řádu, tj. časový interval ohraničený začátkem a koncem.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

12. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
13. Soud dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Podle § 37 odst. 1 daňového řádu osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna požádat správce daně o navrácení lhůty v předešlý stav.
15. Podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže jde o zjevně právně nepřipustné podání.
16. Podstatou nyní řešené věci je, zdali u předvolání osoby zúčastněné na správě daní může být aplikován institut navrácení lhůty v předešlý stav.
17. Soud se předně shoduje se žalobcem, že instrument navrácení lhůty v předešlý stav se z povahy věci vztahuje toliko na lhůty určené osobám zúčastněným na správě daní, nikoliv na lhůty určené správci daně. To znamená, že navrácení lhůty v předešlý stav není oprávněn využít správce daně tam, kde on sám zmešká jemu danou lhůtu, nýbrž pouze osoba zúčastněná na správě daní.
18. Zároveň však soud musí dát za pravdu žalovanému, že navrátit lze pouze „lhůtu“, tj. časový úsek, v němž má být něco vykonáno, a s jejímž marným uplynutím jsou spojeny zákonem vymezené následky. A tyto vlastnosti nelze shledat u stanoveného termínu předvolání.
19. Předvoláním se přikazuje označené osobě, aby se v určitou dobu dostavila na určité místo, a to za účelem splnění v předvolání označené procesní povinnosti. Soud nemíní rozporovat tvrzení žalobce, že na předvolání je nutno nahlížet v materiálním smyslu jako na rozhodnutí. To však neznamená, že by předvoláním byla stanovena jakákoli lhůta, kterou by bylo možno navrátit zpět ve smyslu § 37 daňového řádu. Předvoláním je určen pouze

termín, v němž má označená osoba splnit blíže specifikovanou povinnost. Žádnou lhůtu, v níž by však měla označená osoba něco vykonat, nestanoví.

20. Za této situace se tedy dle soudu nemůže osoba označená v předvolání domáhat navrácení lhůty v předešlý stav, neboť jí nebyla žádná lhůta stanovena. Ostatně proto také může správce daně předvolat tutéž osobu za stejným účelem opakovaně (jak se ostatně stalo i v případě žalobce) nebo využít další instrumenty dané daňovým řádem jako je uložení pořádkové pokuty či předvedení. Zásadním parametrem pouze je, zdali správce daně považuje za důležité, aby se tato osoba k němu dostavila. V případě dokazování pak může i daňový subjekt navrhnout předvolání těchto osob k podání svědecké výpovědi, přičemž správce daně by se musel vypořádat s tím, z jakého důvodu tomuto návrhu nevyhověl. Provedení těchto důkazů je však již věci samotného řízení o stanovení daňové povinnosti a není předmětem nyní projednávané věci. Soud přitom pouze obecně podotýká, že nemůže dát za pravdu žalobci, že by v předmětné daňové věci správce daně rezignoval na proces dokazování, naopak z obsahu spisového materiálu a v nynějším řízení vydaných rozhodnutí vyplývá, že správce daně v procesu dokazování dále pokračoval a za tímto účelem proběhlo v průběhu roku 2017 několik jednání správce daně se zástupcem žalobce. Dle soudu se přitom podává, že v rámci těchto jednání mohl žalobce skrze svého zástupce v dostatečné míře přednést argumentaci, kterou by snad chtěl uplatnit, pokud by byl správcem daně předvolán.
21. Jestliže tedy žalobce požadoval o navrácení lhůty ve věci předvolání, v němž žádná lhůta stanovena nebyla, postupoval dle soudu žalovaný správně, pokud řízení o tomto jeho podání zastavil, neboť se zjevně jednalo o právně nepřipustné podání. A uvedený výklad není nikterak v rozporu se zásadou legální licence, neboť plně odpovídá znění a smyslu § 37 daňového řádu.

VI. Závěr

22. Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2020

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu